

Aljaska en de Canada-spoorweg

The Project Gutenberg EBook of Aljaska en de Canada-spoorweg, by Anonymous This eBook is for the use of anyone anywhere at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this eBook or online at www.gutenberg.net

Title: Aljaska en de Canada-spoorweg From "De Aarde en haar volken", Jaargang 1892

Author: Anonymous

Release Date: January 29, 2005 [EBook #14830]

Language: Dutch

Character set encoding: ISO-8859-1

*** START OF THIS PROJECT GUTENBERG EBOOK ALJASKA EN DE CANADA-SPOORWEG ***

Produced by Jeroen Hellingman and the PG Distributed Proofreaders Team

Aljaska en de Canada-spoorweg.

12 Juli 1890.--Daar ben ik weder op den oceaan! Dezen morgen zijn we te Hâvre in zee gestoken. 't Is twaalf uur, de zee is mooi; de *Normandie* legt vlug hare zestien knopen, ongeveer 30 kilometers in het uur af.

Hier is kaap la Hogue en daar, dichtbij ons, het engelsche eiland Aurigny; en een groep getande rotsen verheft zich met vreemde vormen, de *Casquets*, waarop aan het uiterste einde een groote vuurtoren staat. En dat is alles; verder niets dan volle zee. Van nacht zullen we de Scilly-eilanden passeeren en dan is het eerste land, 't welk we in 't gezicht krijgen, Amerika, dat ik voor de vierde maal ga bezoeken.

14 Juli.--Om acht uur kondigt het kanon aan boord ons den nationalen feestdag aan. Maar welk onaangenaam weer! Veel wind en stortregens. In den loop van den dag wordt de zee hooger, maar de *Normandie* houdt zich goed en maakt slechts een matig gebruik van haar recht, om te stampen en te slingeren. De salons zijn getooid met amerikaansche en fransche vlaggen; men heeft ze overal aangebracht, zelfs op de taarten en pasteien, een triomf van den kok, die voor de gelegenheid werkelijke meesterstukken leverde. Het diner is zeer vroolijk, de champagne gaat rond, en om negen uur onthaalt men ons, trots den regen, die buiten klettert, op een vuurwerk. Een concert van dilettanten besluit den avond.

17 Juli.--Het slechte weer is niet van langen duur geweest, maar op den Atlantischen Oceaan kan men nooit ergens voor instaan. Zooeven nog was de lucht helder en de temperatuur heerlijk. Ik breng een uurtje door in de badkamer en toen ik weer boven kom, zie ik ons schip tot mijn groote verbazing omringd door eenen dikken mist. Van 24 is de thermometer op 14 graden gedaald, met een ijzig kouden wind er bij. Op honderd meter afstands kan men niets meer onderscheiden. We zijn dicht bij de banken van New-Foundland; binnen een twintigtal uren zullen we er zijn. In den nacht wordt de temperatuur nog lager; het zeewater is niet warmer dan 9°, wat ons de nabijheid van het drijfijis doet vermoeden. Toch schijnt ons schip geene merkbare vertraging in zijne vaart te hebben.

19 Juli.--De banken zijn ver achter ons. Sedert gisteren zijn wij in eene gematigde luchtstreek teruggekeerd. Een loodsboot wordt aangeroepen. Ik ken niets bevalligers dan de lichte vaartuigen der amerikaansche loodsen, met hunnen langen mast en twee zeilen; in de verte gelijken ze op zeemeeuwen, die op de golven